

ПРОТОКОЛ

№ 83

гр. Благоевград, 25.01.2024 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети януари
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Маргарита Коцева

Членове: Илияна Стоилова
Величка Пандева

при участието на секретаря Мирела Гълъбова
и прокурора Х. Янк. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от Илияна Стоилова Въззивно частно
наказателно дело № 20241200600065 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 14:30 часа се явиха:

ЗА Окръжна прокуратура – Благоевград - явява се прокурор Г..

ОБВИНЯЕМИЯТ И. К. – доведен от ОЗ „Охрана“, явява се лично.
Явява се адв. П.М., редовно упълномощена от днес.

ОБВИНЯЕМИЯТ – Адв. М ще ме защитава в днешното съдебно
заседание и занапред. Да не се призовават другите двама мои защитници.

АДВ. М - Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. М - Поддържам жалбата, със съвсем леки уточнения, които е написала колегата, които не поддържам.

Представям трудов договор, тъй като държавното обвинение твърди, че е неработещ и никога не е работил, от справките, които са приложени по делото, той си е бил активно работещ, не е оставал без работа. В тази връзка моля да приемете трудовия договор. Заверила съм ги.

Колкото до жалбата, на първо място категорично оспорвам прекалено тежка е мярката „Задържане под стража“ за извършеното от него деяние. Оспорвам това обстоятелство. Ние не признаваме вина, напротив. Подзащитният ми не разбира предявеното обвинение. От там насетне, втори абзац, дори да се приеме, че е налице обосновано предположение, то само по себе си по никакъв начин не е достатъчно за да изведе извода, че следва по отношение на Х., ние такова лице нямаме. И на последно място, иска се по-лека мярка за неотклонение от „Задържане под стража“ в „Домашен арест, за да може да се грижи за неговия баща. Това обстоятелство също е невярно, тъй като баща му е починал, а да се грижи за неговата майка. В останалата част поддържам жалбата. А всъщност поддържам и че ако съдът приеме за основателно, то моля да се измени мярка за неотклонение в „Домашен арест“ или „Парична гаранция“, както и държавното обвинение по обезпечението има възможност да наложи забрана за напускане на страната.

Искания за други доказателства, в съдебната зала е майката на обвиняемия. Представени са документи за 100 % ТЕЛК. Бих искала, ако съдът позволи да бъде изслушана. Тя е жена, която има заболяване на бъбреците от пет години и три пъти в седмицата е на хемодиализа. Няма в момента кой друг да се грижи за нея. Другият ѝ син е в Англия, който една седмица преди инкриминираната дата е заминал за Англия и самолетните билети са представени по делото. Той там работи от години. В този смисъл ако съда допусне, да бъде разпитана, че няма кой друг. Линейка идва, взима я и я връща, но тя просто трябва да е под наблюдение в къщи.

ОБВИНЯЕМИЯ К. – Аз просто не знам за какво съм задържан сега тука. Тези показания нямат нищо общо с делото.

ПРОКУРОРЪТ – Оспорвам основателността на жалбата. Не се противопоставям да се приемат представените писмени доказателства, въпреки, че обстоятелството, че е налице трудов договор за около един месец е отразено в документ, изходящ от НОИ, приложен по ДП. Предполагам, че това е същия трудов договор. Говоря за документ изходящ от НОИ, не за трудов договор, в който са отразени уведомлението, които са получени в НОИ.

По отношение на искането за допускане на майката на обвиняемия като свидетел, предоставям на съда да прецени. Обстоятелството, че тя е лице с трайно намалена работоспособност се установява от представеното решение на ТЕЛК, което е част от доказателствената съвкупност.

Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ след съвещание намира, че направените доказателствени искания за приемане на писмени документи, касаещи предходна трудова ангажираност на обвиняемия, както и направеното искане за разпит на майката на обвиняемия, която присъства в залата – Н. К.а следва да бъдат уважени, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРОЧИТА И ПРИЕМА като писмени доказателства: фотокопие на трудов договор № 32/30.08.2023 г., фотокопие на Уведомление по чл. 62 от КТ, фотокопие на фиш за заплата от м. август, 2023 г., фотокопие на длъжностна характеристика.

ДОПУСКА до разпит в качеството на свидетел Н. В. К.а.

СЧЕМА се самоличността на свидетелката:

Н. В. К.А -61 г., българка, българска гражданка, вдовица, неосъждана, майка на обвиняемия.

СЪДЪТ разяснява правото на свидетелката да откаже да свидетелства.

СВИДЕТЕЛКАТА Н. К.А - Ще свидетелствам.

Съдът предупреждава свидетелката за отговорността, която носи по чл. 290 от НК за даване на неверни показания. Същата обеща да каже истината.

СВИДЕТЕЛКАТА Н. К.А – Както вече чухте, от 5 години съм на хемодиализа три пъти в седмицата по 4 часа. Няма смисъл да обяснявам какво става там и после как се чувствам. Понякога се прибирам буквално като парцал и ако няма при мен някой и кръвно вдигам, просто не се чувствам добре. Идват да ме взимат, но някой трябва да ми помогне до колата. Имам нужда от помощ. В началото по-добре се чувствах, но от ден на ден отпадам, вече започват и други проблеми. Малкия син е по чужбина. Той също беше, но не бях чак толкова зле. Сега само този син ми помага. Някой път се налага допълнително да викат и Спешна помощ, ако не мога да сваля кръвното. Иначе съм съвсем сама, само с него.

Живеем заедно със сина ми на ул. адрес № 13 , той си живее с мен. Той работи, четири години беше по чужбина. Последния му трудов договор си беше в България. Около един месец не работеше, но чакаше да му се обалят за да почне или тук в България или в чужбина, да си прецени.

От година – две ми се влоши здравословното състояние. По принцип той гледа да си е в къщи, за да ме изпрати до колата, която ме взима и да ме посреща. Сега когато го няма едната приятелка идва и ми помага. Все някой намирам да ми помогне да стигна до колата.

ПРОКУРОРЪТ – Нямаме искания за нови доказателства.

АДВ. М - Нямам искания.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ – Аз Ви моля да потвърдите обжалваното пред Вас определение на БлРС, с което по отношение на обвиняемия К. е взета най-тежката мярка за неотклонение „Задържане под стража“. За престъплението за което е привлечен към наказателна отговорност се предвижда наказание „лишаване от свобода“ и не се нуждае от допълнително мотивиране. Съдът е изложил подробни съображения защо е налице обоснованото предположение, че именно И. К. е извършил престъплението по чл. 354а, ал.3 от НК с предмет няколко обекта или дози кокаин. Освен тях аз моля да имате предвид в частта, в която са обсъждани показанията на свидетеля Ш., че самият свидетел Ш. излага обстоятелства за ориентировъчното място, където обвиняемият е криел дозите и именно в тази част от местността в близост до неговия дом, е намерено наркотичното вещество, което е предмет на настоящото деяние.

На следващо място като допълнителни аргументи в посока на извода, че е налице реална опасност за извършване на друго престъпление, моля да имате предвид обстоятелството, че повдигнатото и предявено обвинение има работен вид, то не е окончателното обвинение, което ще му се предяви, най-вероятно, тъй като са налице обстоятелства за причинена от него телесна повреда, със съучастие на трето лице. Това ще се установи след като се изготвят и съответните заключения.

На трето място и в подкрепа на изводите на съда, че е налице реална опасност от укриване, освен от извършване на друго престъпление и в посока на извода, че е налице мобилност на обвиняемия, моля да имате предвид и данните за пътуванията му, от която е видно, че са налице нееднократни излизания през границите на страната за периода на справка - 01.01.2021 –

18.01.2024 г., включително последното регистрирано излизане на 02.05.2023 г. и влизане на 03.07.2023 г. В тази насока беше и моят въпрос към майката на обвиняемия, защото един период, в 043Айто би трябвало да има над 20 посещения на центъра по хемодиализа, за които обвиняемият няма участие да е помагал на майка си.

По изложените съображения моля за Вашето произнасяне.

АДВ. М – Уважаеми господа съдии при Окръжен съд – Благоевград, моля да отмените определението на РС – Благоевград по ЧНД № 101/2024 г. и го измените в по-лека мярка за неотклонение от „Задържане под стража“ в „Домашен арест“, като съответно при преценка на всички относими обстоятелства по чл. 65, ал.4 обжалвам определението като неправилно, незаконосъобразно и необосновано и моля да го измените в „Домашен арест“, който да се изпълнява на адрес Благоевград, ул. адрес № 13, ет.2, като на основание чл. 62, ал.6 от НК контролът за изпълнение на мярката за неотклонение „Домашен арест“ да се осъществява със средство за електронно наблюдение. Отделно от това има и възможност за предприемане на действия на прокуратурата за налагане на забрана за напускане на страната, както и с оглед възможността да се измени мярката и в гаранция, при условията за алтернативност, като отчетете, че наистина към настоящият момент подзащитният ми не работи.

Аргументите ми аз отмяна на определението като незаконосъобразно и необосновано са следните:

Не са събрани никакви доказателства към настоящия момент и самият доказателствен материал, който да разкрива механизма за осъществяване на разследваното престъпление и каквато и да е съпричастност към обвиняемия и подзащитният ми И. Б. К..

На следващо място категорично се противопоставям за неговото съдебно минало, което съдът е приел, че същият е приел аргументите на прокуратурата, че не е настъпила съдебна реабилитация.

На 11.04.2019 г. му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, изтърпяването на което е отложено за изпитателен срок от четири години и глоба от 5 000 лева. В настоящия случай чисто дори

аритметично изчислено подзащитният ми е реабилитиран по право към 11.04.2023г. Относно събрания доказателствен материал, се позовавам на съдебната практика относно позоваването на свидетели на т.нар. „оперативна информация“, т.е. двамата свидетели, които се сочат от обвинението от Второ РУП и същата практика е константна в смисъл, че не може да се ползва нейното съдържание от източници, които не са разкрити. В този смисъл е решение № 144/16.06.2016 г. на ВКС по нак. дело № 460/2016 г. Тези свидетели могат да бъдат разпитани за факти и обстоятелство които са възприели лично, но те не могат да бъдат разпитвани и информацията на показанията им да бъде ползвана, тъй като същата им е станала известна в резултат, както на проведена беседа с лице, което в последствие придобива качеството на обвиняем. Това е така, тъй като законодателят в разпоредбата на чл. 55 от НПК и възможността да направи информиран избор, след като бъде уведомен за повдигнатото му обвинение дали да даде или да откаже да даде обяснения, при провеждане на неформален разпит наречен „оперативна беседа“ действително не е спазен стандарта, предвиден в НПК и тези обяснения са депозирани в нарушение на задължителния ред, уреден в чл. 138 от НПК за извършване на това действие по разследването. Това е и причината информацията, съдържаща се в разпита на свидетелите полицейски служители, станала им известна в резултат на проведена беседа не може да бъде ползвана при изясняване на релевантните факти. В този смисъл е и решение № 556/2011 г. на 1 НО.

На следващо място относно свидетеля Б. Ш. категорично тези свидетелски показания на първо място не са по никакъв начин с тези свидетелски показания не се доказва каквото и да е съпричиняване и участие на моят подзащитен към обвинението. Казаното от Ш., че е купувал наркотик от подзащитният ми И. К., доказателства в тази насока не са дирени и да се извърши служебна преценка за това, доколко лицето се явява годен свидетел в наказателния процес. Също така не му е назначавана и експертиза за неговото здравословно състояние. Казаното до тук не е самоцелно. Това иде да покаже с каква осторожност е следвало да се подходи от първоинстанционния съд при осмисляне на депозирани показания, които от една страна са вътрешно противоречи, от друга страна били закупувани наркотични вещества, без да са налице доказателства пряко да са присъствали пряко на инкриминираната продажба е само една защитна

версия на този свидетел.

Предвид характеристиката на престъпната дейтелност не може да се очаква, че свидетелят Б. Ш. е бил някакъв безукорен гражданин, с изявена гражданска активност и ярко желание да помогне на разследващите органи. Очевидно самият той признава, че е лежал в затвора за разпространение на наркотици, отделно че употребява наркотици и по начало е бил уязвим за привличане като обвиняем поради намирането у него наркотични вещества, както и осъждането и лежането му в затвора.

Относно другите свидетели – семейството Т.Л.Б. и Ю.Д.Б. на датата 07.01.2024 г. пред домът им бил пребит свидетелят Б. Ш.. Само, че те в данните изнасят само, че са извикали бърза помощ, от личната му карта, която била изпаднала разбрали, че това е Б. Ш. и са дали сведения четири – пет млади мъже били му нанесли побой. Това обаче изхожда от самият Б. Ш. че са му нанесли побой. Нито съобщават за моят подзащитен, нито има връзка с предявеното обвинение и събраните доказателства.

Не на последно място искам да акцентирам. Има данни, че е било сключено споразумение с Ш. и някакви лица, които се визират в случая. Сключването на споразумение между останалите подсъдими и прокуратурата, в което обвинението твърди съучастие на моят подзащитен не може да бъде мотив и да служи за доказателство за извършено деяние от страна на подзащитният ми. Цитирам решение № 184/24.10.2016 г. по нак. дело № 606/2016 г. на ВКС, 2 НО. Пзовавам се също така и ТР № 1 от 25.06.2002 г. на ВКС по нак. дело № 1/2002 г., в което се казва, че не би следвало да се превръща мярката за неотклонение „Задържане под стража“ в изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“.

Съдът трябва да съблюдава мярка за неотклонение, да е определена според всеки индивидуален случай. В този смисъл уважаеми окръжни съдии аз моля, след като ес запознаете с доказателствата по делото да измените тази наложена най-тежка мярка за неотклонение по отношение на моят подзащитен в „домашен арест“. В допълнение, съгласно практиката на ЕКЗПЧ обосновано предположение е налице, когато съществуват такива факти, които биха уличили безпристрастен наблюдател, че обвиненото лице може да е извършил престъпление. Твърдя обаче, че дори и безпристрастен наблюдател от събраните доказателства не става ясно абсолютно каквато и да

е съпричастност за моя доверител. Също така изложените обстоятелства и част от диспозитива влизат в противоречие и не кореспондират с действителното и правно фактическо положение, обвинението е неразбираемо, изготвено е при допуснати съществени процесуални нарушения на процесуалните права и не кореспондира с доказателствената съвкупност. Съставените протоколи на са одобрени от съда по реда на чл. 161, ал.2 от НПК, а разследващият орган е извършил действията по чл. 212, ал.2 при условията на неотложност, не са изпълнили задълженията си незабавно да уведомят прокурора за периода от 24 часа, нито пък тези протоколи са обезпечили производството, нито свидетелските показания са обезпечени и са разпитани пред съдия. Що се отнася до наличието на предвидените в чл. 63, ал.1 от НПК опасности считам, че не е налице опасност обвиняемият да извърши друго престъпление, нито да се укрие. Както вече казах противопоставям се да се кредитира по делото приложената справка за съдимост, от която е видно, че той е реабилитиран по право и е с чисто съдебно минало, а не обратното.

Следва да се посочи също така, че на този ранен етап от разследването по отношение на подзащитният ми не са налице достатъчно данни, че същият е съпричастен към деянието, по което му е повдигнато обвинение, за да обоснове дори първата предпоставка по чл. 63, ал.1 от НПК, а именно, че е налице обосновано предположение за авторството на деянието, с уточнението, че събраните дори към този момент доказателства са крайно недостатъчни в един бъдещ наказателен процес и не са изготвени по реда на НПК. Т.е оспорвам ги като негодни доказателства.

На второ място не споделям становището на първоинстанционния съд, че по отношение на обвиняемия са налице и останалите две предпоставки. На първо място следва да се подчертае, че действително обвиняемият е бил осъждан, но е реабилитиран по право. Тези обстоятелства са съчетани с факта, че е реабилитиран и сочат, че не е налице опасност той да извърши друго престъпление. Считам, че не е налице и третата предпоставка, а именно че обвиняемият може да се укрие, доколкото същият е с постоянен адрес на територията на Благоевград, и с трайно установени семейни отношения във връзка с неговата майка. Живеят на един и същи адрес – живеят на ул. адрес № 13, която в случая има нужда и от неговата грижа. Липсват събрани по

делото доказателства, от които да се направи обоснован правен извод за наличие на реална опасност обвиняемият да се укрие или да извърши друго престъпление. Държавното обвинение представи тази справка. Не е имало никаква пречка обвиняемият да пътува където и да било, не е имало забрана, която той да нарушава за да не пътува, говорим да предходната справка, която е издадена, затова този довод е необоснован и повече от несъстоятелен. Дори противоречи на рамковата конвенция, начл. 6 от ЗЗПЧ – всяко лице има право да се придвижва свободно, стига то да не е ангажирано от някакъв орган, който да възпрепятства това пътуване. И не можем понеже сме били осъждани, това е мое мнение, или че сме имали каквото и да било осъждане цял живот да носим това осъждане във времето занапред. То е за назад, каквото се е случило – случило, той не е бил запретен моят подзащитен, в случая не виждам каква е причината той да пътува. Всички събрани доказателства не само разколебават това обосновано предположение, както показанията на свидетели, които внасят сериозно съмнение в достоверността на тези свидетелски

показанията – визирам единствено Б. Ш., че обвиняемият е автор и извършител на инкриминираното деяние.

По тези съображения уважаеми съдии считам, че определената от Районен съд – Благоевград мярка за неотклонение „Задържане под стража“ е тежка съобразно повдигнатото обвинение и същата моля да бъде изменена в по-лека, а именно „домашен арест“ и алтернативно „Парична гаранция“.

Моля да предвидите, че има вече способи на основание чл. 62, ал.6 от НПК контрола по спазване на мярка за неотклонение да се осъществява чрез средства за електронно наблюдение, както и за обезпечаване на производството прокуратурата не да бездейства, а да наложи забрана за пътуване на моя подзащитен, която той да изпълнява.

ОБВИНЯЕМИЯТ на въпроси от съда – Не помня да съм платил глобата от 5 000 лева. Никой не ме е търсил за да платя тази глоба, нито съм информиран, че е свършила давността ѝ по някакъв начин.

Нямам какво да кажа.

РЕПЛИКА НА ПРОКУРОРА - Изводът на защитата за настъпила реабилитация по право щеше да е законосъобразен, ако имаше едно осъждане – това което цитира колежката. Само, че то е трето по ред и тогава вече не можем да говорим за реабилитация по право, а говорим за една друга реабилитация, която е уредена в една друга разпоредба. Не в чл. 86, ал.1 , а в чл. 88а от НК. Още повече, че както се установи наказанието глоба не е платено, а това е от съществено значение за да започне да тече срока за каквато и да било реабилитация. Аз не съм казвал, че е забранено хората да пътуват, а прокуратурата няма да бездейства, колежке, ако бъде изменена мярка за неотклонение. Докато е в ареста няма да се налага да му се слага забрана за напускане на страната, нали така. Казвам просто, че когато той пътува свободно, явно той не мисли за моралният ангажимент към майка си. Когато извършва противоправното деяние, което законът квалифицира като престъпление, също явно не мисли за майка си, а се сеща за нея, когато е в ареста. Това казвам.

ДУПЛИКА НА АДВ. М – Последна реплика относно чл. 82 от НК. Началният момент за изчисляване на сроковете за реабилитация е момента на прекратяване на наказателното правоотношение, т.е. момента на изтичане на давността по чл. 82 от НК. Да се приеме, че възникналото от извършване на престъпление наказание правоотношение остава висящо или блокирано в своето развитие до края на живота на осъденото лице. Независимо дали е извършено плащане, т.е. правя възражение, че е ирелевантно за реабилитацията, щом са изтекли сроковете за изпълнителската давност – тази по чл. 82 от НК и са изтекли сроковете за реабилитация – тази по чл. 86 и чл. 88 от НК лицето е реабилитирано.

И другото, което исках за репликата, за задграничните пътувания. В момента е факт, че майкат е болна. Факт е, че преди една седмица лицето е задържано, факт е че майката в момента е сама, факт е, че като майка нейното дете да е в следствения арест и тя да се притеснява, факт е и той сам по себе си да се притеснява, че наистина няма кой да се грижи за нея и от друга страна всеки е невинен до доказване на противното. Дори и самопризнанията не могат да бъдат предмет за осъждане на едно лице, камо ли в момента да говорим без да са събрани никакви доказателства на този

етап, които да се преки доказателства, които да уличават моят подзащитен да го уличават на каквото и да е участие в този случай. Няма нито едно събрано доказателство което да е събрано по НПК и да е годно и да се приобщи към доказателствения материал, Ще дойде време коагто ще продължи и така че няма как съдът да осъди едно лице без доказателства.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ – Това, че аз съм пътувал и такова, майка ми е изключително зле. Преди два – три месеца е идвала в нас линейка, в които всичко е написано. Аз не знам как, като съм напускал държавата тя не е била в това състояние толкова зле. Тя не може да диша, едвам, едвам. Няма кой да качва в къщи пелети, няма кой да се грижи за тези работи. До магазина ясно, че не мога да ходя, ще се оправяме някакси с тези работи. Не може да вдига тежко, няма кой да помага.

Това е, което имам да кажа за последно.

СЪДЪТ се оттегля на съвещание.

След съвещанието си съдът намери следното:

Постановеното спрямо обвиняемия И. К. задържане под стража, като мярка за неотклонение в хода на разследването за извършено от него престъпление по чл. 354а, ал.3 от НК е правилно поради това, че и въззивния съд приема, че има обоснованост в подозрението на прокуратурата, че той е осъществил държането на високорисково наркотично вещество и поради това, че е реална опасността, ако той не бъде задържан, да извърши престъпление. Поради съгласие с решаващите доводи за наличие на обосновано предположение относно деянието и авторството и поради аргументираното мотивиране от районният съд, в отговор само на изричните възражения въззивният съд добавя следното:

Няма основателност в преценката на защитника на обвиняемия да се игнорират при преценка на обосноваността показанията на свидетеля Б. Ш., защото на този етап няма съмнения в свидетелската му годност именно защото, както и самият защитник сочи, понастоящем няма събрани данни за здравословното състояние на Ш., които да са пречка за това.

По отношение на обосноваността на предположението въззивният съд взема предвид, че с показанията си Ш. не просто твърди, че преди това е купувал наркотични вещества от обвиняемия, а е изяснил и обстоятелства за мястото, където в последствие е намерено процесното наркотично вещество. Поради лишено от фактическа основателност е твърдението, че за преценката на районния съд е направена и въз основа на знание на полицейските служители за определени факти, съобщени при събеседването им с обвиняемия, тъй като са ползвани единствено личните възприятия на полицейски служители Я. и С. при осъществяването от тях непосредствено наблюдение на значими за обвинението действия на обвиняемия К.. Няма основателност и във възражението, че протоколите за обиск на К. на 16.01.2024 г. и за претърсване и изземване в жилището, обитавано от него от същата дата не могат да бъдат ползвани, защото няма постановен отказ за това от съда по исканията на стр. 29 и стр. 31 от ДП. Доводите на защитника, че показанията на двамата съпрузи Б. неотнормо са преценявани от районният съд също не е основателно, защото видно от съдържанието на мотивите е, че те са ползвани като контролни по отношение на твърденията на свидетеля Ш., че е бил бит, а не като преки за доказване на факта, че е бил бит от обвиняемия и в тази връзка за доказване на авторството на телесната повреда. При неоснователност на конкретните възражения и при пълно съгласие с преценката на районния съдия и въззивният съд приема като обобщение, че е налице материално правната предпоставка за определяне на мярката за неотклонение спрямо обвиняемия К., а че тя трябва да бъде именно най-тежката е защото въззивният съд се съгласява и с преценката, че е налична реална опасност К. да има бъдещо неправомерно поведение, но само под формата да извърши престъпление, защото предишните му криминални прояви предполагат това.

Развилият се спор пред въззивната инстанция за това, че осъждането на К. е заличено по силата на закона, повдигнат от страна на защитника му, следва да бъде решен въз основа на данните за осъжданията с три отделни съдебни акта. Познаването на чл. 86 от НК за последния би било основателно, само ако бяха налице основанията по чл. 86 и за второто осъждане като непълнолетен, а и няма данни за това, кога неплатената глоба в размер на 5 000 лева, като съпътстваща наказанието „лишаване от свобода“ е станала неизпълнима. Действително за последният влязъл в сила съдебен акт

може да се преценява дали осъждането по него е заличено по право, доколкото с първият е бил освободен от наказателна отговорност, а с втория е бил осъден за извършено престъпление като непълнолетен.

Наличието на постоянен адрес и доказаната обективна нужда обвиняемият да изпълни моралният си дълг и да оказва необходима помощ на майка си, която безспорно се нуждае от нея поради влошеното си здравословно състояние са фактори възпрепятстващи укриването на подсъдимия, но в никакъв случай не и такива, налагащи смекчаване на поисканата наказателна принуда от защитника му. Както и самата му майка сочи при разпита ѝ като свидетел, придвижването ѝ до центъра за хемодиализа е осигурено чрез подсигурен транспорт, поради което присъствието на обвиняемия в дома им не е безусловно необходимо.

Ето защо и на основание чл. 64, ал.7 и ал.8 вр. с чл. 63 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 64/19.01.2024 г. постановено по ЧНД № 101/2024 г. по описа на БлРС, с което по отношение на обвиняемия по ДП № 12/2024 г. по описа на Второ РУП – Благоевград И. Б. К. е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

Определението е окончателно.

АДВ. М – Моля след изготвяне на протокола, същият да ми бъде изпратен на ел. поща, която е посочена в пълномощното.

Протоколът се написа в съдебно заседание.

Заседанието приключи в 15,20 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____